

40 DANA ZA ŽIVOT

15. dan, 11. listopada 2023.

Nakana:

Molimo da se Božji narod osvijesti u činjenici da smo mi čuvari svoje braće.

Sveto pismo:

„Kajin pak reče svome bratu Abelu: „Hajdemo van!“ I našavši se na polju, Kajin skoči na brata Abela te ga ubi. Potom Jahve zapita Kajina: „Gdje ti je brat Abel?“ „Ne znam“, odgovori. „Zar sam ja čuvar brata svoga?“ (Post 4, 8 - 10)

Razmatranje:

Često zaboravimo da je život dar. Dijete ja dar, majka je dar, otac je dar, brat je dar, sestra je dar. Abel je za Kajina bio dar, ali grijeh zavisti učinio je u Kajinu da u ovome daru vidi neprijatelja. Gleda na svoga brata kao prepreku da bi se on sam ostvario. To je ono što čini grijeh – zatamni nam razum i tada više ne vidimo istinu, ne vidimo drugi ljudski život kao dar nego kao teret. Taj grijeh je uništio Abelov zemaljski život, a Kajinov život je uništio puno dublje. U Kajinu se rodila zavist radi straha da neće biti ljubljen. Strah uništava život! Kaže sv. Ivan u svojoj poslanici da savršena ljubav izgoni strah (1 Iv 4, 18). Jedino onaj koji je savršen ima savršenu ljubav. Jedini koji je savršen jest Bog. Bog koji se brine za nas i koji nam želi darovati ovu svoju savršenu Ljubav. Zato nam je darovao svoga Sina jedinca, kako bi nam On svojom smrću i uskrsnućem otvorio mogućnost da primimo ovu savršenu Ljubav koja se zove Duh Sveti. Po Njemu, po Duhu Svetom su i apostoli dali svoj život za braću, ali i za neprijatelje po uzoru na svoga Učitelja Isus Krista. Duh Sveti u nama uništava strah i tada svoga brata, svoga bližnjega ne vidimo kao prijetnju nego kao dar. Tada se ne bojimo da nećemo imati, da nećemo moći, da ćemo ostati bez života jer tko ima u sebi Ljubav Božju taj već u sebi nosimo izvor života koji struji u život vječni (usp. Iv 4,14). Kao što majka nosi u sebi jedan drugi život koji nije ona, ali je usko povezana s njim i daruje svoj život za njega tako i mi možemo imati Božanski život u sebi za koji smo i stvoreni. Tada postajemo čuvari brata svoga jer je u nama pobijeđen strah! Postajemo majke koje nose u sebi život i brane ga. Za uzor i pomoć imamo i Mariju Majku Isusovu koja nas vodi svome Sinu. Nismo sami, nisi sam, nisi sama. Imaći Boga za Oca, Mariju za majku, imaći braću i sestre, nisi sama, nisi sam. Neka nam Gospodin udjeli svoga Duha, svoju savršenu Ljubav koja izgoni svaki strah.

Molitva:

Blagoslovjen budi Gospodine za dar života, za naše majke i očeve, za našu braću i sestre, za tvoga Sina Isusa Krista.

Blagoslovjen budi za Isusovu i našu majku Blaženu Djevicu Mariju. Po njezinu zagovoru utječemo se tebi Bože mi koji smo slabici i koji bez tebe ne možemo učiniti ništa. Pomozi nam da otvorimo svoje srce kako bismo mogli primiti tvoga Svetoga Duha koji izgoni svaki strah. Učini nas hrabrima u obrani života. Mi se tvojim priznajemo pred ovim svijetom. Mi smo tvoji i ti si naš Bog.

vlč. Boško Čatlak

PSALAM 102:

Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu izljeva pred Gospodinom.

Gospodine, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe! Nemoj sakrivati lice od mene u dan moje nevolje! Prigni k meni uho svoje: kad te prizovem, brzo me usliši! Jer moji dani nestaju poput dima, a moje kosti gore kao oganj. Srce mi se suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti. Od snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše.

Sličan sam čaplji u pustinji, postah k'o čuk na pustoj razvalini. Ne nalazim sna i uzdišem k'o samotan vrabac na krovu. Svagda me grde dušmani moji; mnome se proklinju što bjesne na me.

Pepeo jedem poput kruha, a piće svoje miješam sa suzama zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio. Moji su dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim poput trave. A ti, o Gospodine, ostaješ dovjeka i tvoje ime kroza sva koljena. Ustani, smiluj se Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ – sada je čas! Jer milo je slugama tvojim kamenje njegovo, žale ruševine njegove.

Tad će se pogani bojati, Gospodine, imena tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje kad Gospodin opet sazda Sion, kad se pokaže u slavi svojoj, kad se osvrne na prošnju ubogih i ne prezre molitve njihove.

Nek' se zapisiće ovo za budući naraštaj, puk što nastane neka hvali Gospodina. Jer Gospodin gleda sa svog uzvišenog svetišta, s nebesa na zemlju gleda da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane, da se na Sionu navijesti ime Gospodnje i njegova hvala u Jeruzalemu kad se narodi skupe i kraljevstva da služe Gospodinu.

Putem je istrošio sile moje, skratio mi dane. Rekoh: »Bože moj, nemoj me uzeti u sredini dana mojih! Kroza sva koljena traju godine tvoje.

U početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih. Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća. Mijenjaš ih poput haljine i nestaju: ti si uvijek isti – godinama tvojim nema kraja.

Djeca će tvojih slugu živjeti u miru i potomstvo će njihovo trajati pred tobom.«